

CONCURS „ CARTEA, CEA MAI SIGURĂ INVESTIȚIE PE TERMEN LUNG”

Sfârlea Anca
Liceul Teoretic “Gelu Voievod”, Gilău

Moto:

Carte frumoasă, cinste cui te-a scris,

Încet gândită, gingaș cumpănită

Ești ca o floare anume înflorită

Mâinilor mele, care te-au deschis.

(Tudor Arghezi)

*„ Cărțile sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni;
sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori”.*

(Charles W. Eliot)

ARGUMENT

Dacă sunt discutate cum se cuvine, cărțile vorbesc despre viața celorlalți oameni și despre noi înșine. Citindu-le observăm cum ne șlefuiască mintea cu vorbe înțelepte, cum ne modelează sufletul cu sentimente pilduitoare. Altfel spus, volumele sunt poticniri în calea destinului nostru muritor sau, potrivit lui Sadoveanu, numai în preajma cărților "crește lumina cea fără de amurg a unei umanități în care muritorii îmblânziți vor birui tristețea trecerii prin viață”.

Un lucru important este și calitatea cărților de a nu face zgomot, în schimb, îndemnându-te cu tainic cântec de sireună, să le răsfoiești, să le redeschizi, produc seisme culturale și științifice, dând naștere unor neașteptate vibrații spirituale.

Fără îndoială, cărțile rămân personajele principale ale universului nostru cultural, continuând să modeleze mentalități și să-și manifeste eficiența, contribuind la îndestularea culturală a umanității.

În ciuda tuturor acestor foloase pe care le aduc cărțile, în zilele noastre, când elevii se dezlipesc cu greu de calculator, când referatele se descarcă de pe Internet, când activitatea creatoare se reduce la copiat, părinții și profesorii trebuie să depună un

efort îndoit pentru a-i convinge pe elevi să mai lase calculatorul din când în când în favoarea lecturării unei cărți.

Cititul trebuie înțeles de elevi ca odihnă activă, mijloc de recreere, nu ca o povară, iar școala, împreună cu părinții, trebuie să-i ajute pe elevi să înțeleagă că nu este învățat cel ce citește cărți, ci cel ce știe ceea ce citește, pentru că, doar citind, mintea lor va deveni un laborator nesfârșit de idei și imaginație, iar atunci vom putea afirma, alături de scriitorul J. L. Borges, *unii consideră că Paradisul ar fi o grădină, alții și-l pot imagina ca un palat. Eu l-am imaginat întotdeauna ca o bibliotecă.*

Din păcate, se constată că astăzi se citește din ce în ce mai puțin, astfel încât activitatea noastră se dorește a fi un omagiu adus cărții, precum și o invitație la lectură adresată tuturor celor implicați.

SCOPUL ACTIVITĂȚII

Stimularea gustului pentru lectură; formarea la elevi a unei atitudini de grijă, respect și considerație față de carte (autor, conținut); cultivarea dragostei elevilor pentru carte.

OBIECTIVE:

- să înțeleagă că este importantă formarea unei culturi;
- să utilizeze în mod adecvat informațiile cărților citite;
- să dorească să-și formuleze și să prețuiască o bibliotecă personală;

GRUP ȚINTĂ

Elevii claselor a V-a și a VI-a din școala noastră

ECHIPA PEDAGOGICĂ:

Bibliotecarul școlii și membrii Catedrei de Limba și literatura română

PARTENERI

Diriginții claselor a V-a , VI-a de la Liceul Teoretic „Gelu Voievod”, Gilău

ACTIVITĂȚI :

SECȚIUNI

I- Afișe (alcătuirea unei reclame de promovare a cărții preferate)

II- Creație literară (compunere după titlul unei cărți extrase dintr-un coș)

REGULAMENT DE PARTICIPARE

La secțiunea I, vor participa echipaje formate din patru elevi pentru fiecare echipaj, putând participa mai multe echipaje din aceeași clasă. Aceștia vor realiza un afiș, în format A0, pornind de la tema anunțată (alcătuirea unei reclame de promovare a unei cărți alese).

Lucrările vor fi semnate pe verso cu numele autorilor și toate datele despre aceștia (clasa, cadrul didactic îndrumător).

Afișele se vor prezenta în fața unui juriu (5 minute pentru fiecare grup) urmând a fi premiate și, ulterior, afișate în CDI și holul școlii.

La secțiunea a II-a, pot participa toți elevii de clasa a V-a și a VI- a. Compunerile vor fi scrise de mână precizându-se, în partea din dreapta jos, numele elevului și clasa. Ele vor fi corectate de membrii juriului și premiate în funcție de nota obținută.

La secțiunea “Concurs de creație literară” premiul I a fost obținut de eleva Boitoș Mureșan Maria din clasa a VI-a B , care a avut ca sarcină - Imaginează o compunere narativă pornind de la titlul cărții: Marian Boja, “*Haina de cânepă*” editura Dacia, Cluj-Napoca, 1983. Voi prezenta în continuare această lucrare.

“*Haina de cânepă*”

Demult, într-un sat de peste munți, ascuns de gândurile oamenilor și pașii animalelor, unde nici susurul apei nu te liniștea cu cântecul său, fiecare om trăia după cum putea și cu ce avea pe lângă casă. Ca în orice sat, există și oameni mai amărâți, iar cum totul se baza pe hărnicie și putere, mulți nu aveau decât hainele de pe ei.

Într-o zi, când femeile spălau haine pe marginea unei ape ce trecea prin apropierea satului, copiii se jucau cu ce apucau la mână. Apa era destul de rece, fiind râu de munte, dar obișnuiți cu aceasta ei se bălăceau și se stropeau ca și când apa ar fi fost încălzită de sobă.

Un băiat, care tocmai ieșise din apă, se întinse pe spate pentru a se încălzi și observă, că sub capul său se afla o haină murdară și udă. Când o ridică, băiatul observă că are formă de pătură și se gândea că o poate folosi la joacă pe post de pelerină. O duse la mama sa pentru a o spăla. Aceasta se făcuse albă și strălucitoare ca zăpada proaspătă sub soare. Băiatul și-o puse pe post de pelerină și nu o mai dădea jos.

După câteva zile, în timp ce băiatul se juca prin curtea casei, mama sa tocmai pusese în niște vase câteva afine la uscat. Băiatul, fără niciun motiv, a luat o piatră mare și a spart vasele, afinele împrăștiindu-se.

Apoi, acesta a mers prin sat și s-a întors doar seara, dar nu a recunoscut că el spărsese vasele.

Seara, acesta și-a dat jos haina de cânepă și, ca și ca și când s-ar fi trezit din transă, tresări. Nu luă în seamă acest fapt. A doua zi, mai mulți oameni se plânseră de băiat, care în perioada în care fusese plecat a făcut diferite boacăne, fie a spart geamul, fie a murdărit rufele abia spălate, chiar a bătut copii mai mici.

Auzind aceasta, mama s-a grăbit să-l trezească pe băiat, însă acesta cum nu mai avea haina, nu își amintea nimic, totuși în acea zi nu mai avea voie să iasă din cameră. Nu știa de ce a fost pedepsit, mereu își ajuta părinții și era cuminte. Și-a luat pelerina, și în momentul în care și-a pus-o după gât, avea o privire răzbunătoare. A spart geamul camerei și a ieșit. Acesta nu s-a mai întors acasă a doua zi, nici a treia, toată lumea îl căuta, însă băiatul nu era de găsit. După câteva zile, haina de cânepă a fost găsită murdară în același loc în care o găsise băiatul.

Pentru că băiatul a încercat să o îndepărteze, aceasta l-a distrus.

Nimeni nu știe povestea hainei, dar mulți spun că a fost făcută de o vrăjitoare rea și a fost pierdută de mult, se spune că încă își caută haina de cânepă.

Niciodată nu luați un lucru care nu vă aparține, pe care nu îl cunoașteți, ați putea fi influențați de el, într-un fel sau altul.